

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ, ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Εγκριμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς ἐλεύθερον ἀνάγνωμα δι' ὅλα ἐν γένει τὰ Σχολεῖα (1932)
Τιμηθὲν διὰ τοῦ Ἀργυροῦ Μεταλλίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1935).

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησίᾳ δρχ. 15000, ἡμερησίᾳ δρχ. 8000.
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἀγγλίας, Αἰγύπτου Λίρας 1:10 Ἀμερικής καὶ ἄλλων κρατῶν, Δολλάρια ἔ. Ἑσπ. ἡμερησίᾳ ἀναλόγως.
ΕΠΙΣΤΟΛΑὶ ΚΙ ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ
Ἀποστολῆς: ἰσὺς τὸ περιοδικόν «**Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ**», ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου, ἀριθ. 28 — Ἀθήνας, Τηλεφ. 66.688

ΙΔΡΥΤΗΣ ΤΟ 1879
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ († 1941)
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ { ΜΑΡΙΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΥΒΑΛΙΑΣ ΧΡ. ΜΑΤΣΙΟΥ
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ Π. ΜΟΥΣΑΡΑΚΗ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ
Ἀρχίζει τὴν ἰν Ἰανουαρίου, ἀλλ' αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουσι τὴν ἰν εἰσυδή-
ποτε μηνός.
Γαλλικοὶ Τόμοι, ἑβραιοὶ, τιμῶνται δρχ. 15000 ὄδατος καὶ 18000 χρ. σὺδ.—Ο ΑΓΟΥΡΑΣΤΗΣ καὶ ὁ φύλλον ἀποκτὰ προνόμια συνδρομητοῦ λαμβάνον ψευδώνυμον δι' ἐν ἔτος ἐπὶ πληρωσῆ δρχ. 1000

Περίοδος Γ' — Τόμος 2ος

Ἀθήναι 29 Ἰουνίου

Ἔτος 68ον — Ἀριθ. 23-24

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ANDRÉ LAURIE

ΠΡΟΣ ΟΝΙΚΙΟΥ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: ΓΙΑΝΝΗ Β. ΙΩΑΝΝΙΔΗ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον)

Ἐγὼ ποτὲ μου δὲν τὴν εἶχα δεῖ·
μπορεῖτε λοιπὸν νὰ φαντασθεῖτε τί
πόσο εἶχα νὰ δῶ ἀπὸ κοντὰ τὴν πε-
ρίφηρη πομπή. Ἡ γιορτὴ τῶν ἀνθε-
στριῶν, ὅση ἡμορριά κι' ἂν εἶχε
γιὰ μένα, δὲν ἦταν τίποτα μπροστά
στὰ Παναθηναῖα, καὶ τὴν ἀθάνατη
εἰκόνα τοὺς τὴ χάραις ὁ Φαιδίας
στὶς μετόπες τοῦ Παρθενῶνα. Οἱ
ἐφηβοὶ Ἀθηναῖοι πέρνανε ἐνεργὸ
μέρος σ' αὐτὲς τὶς δημόσιες γιορτές.
Ἀπὸ ἓνα μῆνα περίπου ὁ Λύσις
μὰς γόμναζε στὸ χειρὶκὸ τραγούδι
καὶ θὰ ψάλλαμε μὲ συνοδεία
κιθάρας καὶ ἀδελῶ, στὴν ἱερὴ
ἀγρόπνια. Ἀπὸ κάθε σχολεῖο ὁ
διδασκαλὸς διάλεγε τὸν κάθε μα-
θητὴ καὶ εἶχε σταθερὴ φωνὴ καὶ
μουσικὴ αὐτί. Καθένας χωριστὰ
μάθαινε τὸ μέρος τοῦ τραγου-
διοῦ του κι' ἐπειτα τὸ ξανάλεγε
στὸ κομικοσυμφωνικὸ χερσὶ. Ὅ-
ταν ὁ Λύσις μοῦ εἶπε νὰ πάρω
μέρος κι' ἐγὼ, ξαφνίστηκε καὶ
εἶχα ἐξακόσιους ἐφήβους γιὰ
μὰς χορωδία. Ποτὲ ἄλλοτε,
παιδιά μου, δὲν ἀκουσὰ ὠραιά-
τερη κι' ἐπιβλητικότερη ἁρμο-
νία. Κι' αὐτοὶ οἱ θεοὶ δὲν θὰ
εἶχαν τέτοιες φωνὲς στὰν Ὀ-
λυμπο.

Οἱ γιορτὲς αὐτὲς γίνονται
πρὸς τιμὴν τῆς Παλλάδας Ἀ-
θηνῆς ἀπὸ τὰ πανάρχαια χρό-
νια· δόξολογὸ νὰ πεῖ κανεὶς ἀπὸ
πότε ἀρχίσανε καὶ ἀπὸ ποῦ ἤρ-
θανε. Ἄλλ' ὁ ἥρωας Θεσέας κα-
τάφερε νὰ τῆς δώσῃ γοητεία,
ἀκμή καὶ ἐπιβλητικότητα, ἢ
ἐποῖα θαμπώνει τοὺς λαούς, σὲ
μνήμη τῆς καλλιτείας τῶν Ἀ-

θηνῶν καὶ τῶν τριγυρινῶν χωριῶν
τῆς Ἀττικῆς.

Ὅχιτὸ μέρος κατέβηκαν συνέχεια
οἱ κάτοικοι τῶν περιχώρων· φέρνανε
γελάτες γιὰ τὰ ἱερεῖα, καὶ θὰ θυ-
σιάζονταν στὴ θεά. Οἱ ἄνθρωποι αὐ-
τοὶ κατασκηνώνανε ἐξω ἀπὸ τὴν πό-
λη· ἦταν ὠραῖο τὸ θέαμα νὰ τοὺς
βλέπεις μὲ τὰ παραλά τούς φορέ-
ματα, ν' ἀκοῦς τὶς φωνὲς τῶν ἄν-
δρῶν, τῶν γυναικῶν, τῶν παιδῶν·
τὶς κραζιὲς τῶν πουλιῶν, τὰ βελά-
σματα τῶν κατοικιῶν καὶ τῶν προ-
βάτων, τοὺς χρεματισμοὺς τῶν ἀλό-

Μερόσ στα μάτια ἀπεόργουνη ἦταν ἡ λαοκρόση!

γων, τοὺς μηχανισμοὺς τῶν βοδιῶν.
Ἐγὼ μὲ τὸ Θεαγένη, μόλις βρή-
καμε λίγη ἐλευθερία, τρέχαμε νὰ
βροῦμε τοὺς ἀγρότες· εἰμασταν ὅμως
πολὺ ἀπασχολημένοι, ὁ φίλος μου
στὴν ἀσκησὴ τοῦ ἀκοντίου, ἐγὼ στὴ
μελέτη τῆς μουσικῆς.

Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη εἶχα πολὺ ὠ-
ραία φωνή· ἐμοίαιζε τοῦ κορυθαλλοῦ·
τὰ μαθήματα τοῦ Λύσι τὴν εἶχαν
θαυμασιὰ ἀναπτύξει μέσα στοὺς εἰ-
κοσι μαθητὲς καὶ θὰ ἐστελενε στὸ
χορὸ· σὲ μένα καὶ στὸν Εὐφοροῖονα
στήριζε τὶς μεγαλύτερες ἐλπίδες.
Ἄλλὰ τί ἀδοτηρότητα, θεοὶ μου! Τί
συστάσεις, τί ἀνησυχίες! Μὰ πῶση
ἐνοχλητικὴ λεπτολογία μὰς ἀνάγ-
καζε νὰ σπουδάσουμε καὶ τὴν παρα-
μικρότερο φθέγγο, τὴν κάθε συλλα-
βὴ τοῦ παιάνα, καὶ θὰ ψάλλαμε
πρὸς τιμὴ τῆς κόρης τοῦ Δία!
Πρόθυμα θὰ παραιτούμουν ἀπ'
ὅλη αὐτὴ τὴν ὑπέθεση καὶ ζή-
λευα τὸ Θεαγένη, τὸν ὅποιον ὁ
Λύσις εἶχε ἐξαιρέσει ἀπὸ τὴν
ἐμάδα τῶν τραγουδιῶν, γιὰτὶ ἦ
φωνὴ τοῦ γάλτοσρε...

Ἐπὶ τέλους ἡμέρωσε ἡ με-
γάλῃ μέρα.

Ἡ γιορτὴ ἀρχισε ἀπὸ τὸ
πρῶτ μὲ ἱππικὸς ἀγῶνες κοντὰ
στὶς ὄχθες τοῦ Ἰλισσοῦ. Οἱ ἀρ-
χοντες τῶν Ἀθηνῶν φέρνανε τ'
ἀλογὰ τοὺς στοὺς ἀγῶνες, καὶ
τὰ καθάλευσαν οἱ υἱοὶ τοὺς, εἰ
περισσότεροι ἐφηβοὶ. Ὁ Λεω-
κράτης εἶχε προσφέρει ἐξῆς θαυ-
μάσιους κέλητες, καὶ ἀπ' τὰ
ρουθούνια τοὺς βγαίνανε φλό-
γες, ὅμοια μὲ κείνα τὰ θεϊκὰ
ἀλογα, τ' ἀξία νὰ τρέχουνε στὶς
κορφὲς τοῦ Ὀλύμπου, ἢ νὰ σέρ-
νουνε τ' ἄρμα τῆς Νύχτας· τ' ἀ-
λογα καὶ κοσμοῦνε τὸ ἀέτωμα
τοῦ ναοῦ τῆς Ἀθηνῆς. Γιατὶ,
παιδιά μου, τ' ἀλογα αὐτὰ τοῦ
Φαιδία, ἐτσι ἔπως εἶναι χαρα-
γμένα ἐκεῖ πάνω, θὰ διατηρη-

λειά, γιά να τόν τρέφουν πάλη με ψίχουλα, κοιτάζε και γαίγιζε άγρια τόν 'Αρχιεραβίνο. Μά ό αφεντικός του τόν πρόσταζε να σωπάση, όπως πω-
τύτερα και τόν 'Εβραίο. "Ετσι ύποτάχτηκαν κι' οι δύο. Θέλοντας και μή,
δ' Αρχιεραβίνος, με τούς ανθρώπους του, πήρε τό σκύλο" κι' ό σκύλος,
θέλοντας και μή, τόν άκολουθήσε, με τούς ανθρώπους τού πασι, που
κουβαλούσαν τά μαξιλάρια του και τά σκεπάσματά του.

"Όχι, παίζουμε!" συλλογιζόταν ό πασις, τριβοντας τά χέρια. Κι' από τό άλλο μέρος δ' Αρχιεραβίνος: "Ό 'Ιεχωβάς να βάλη τό χέρι του!"
(*Ακολουθεί)
Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΒΕΛΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΡΟΒΕΡΤΟΥ Λ. ΣΤΗΒΕΝΣΟΝ.
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠ' ΤΟ ΑΓΓΛΙΚΟ ΒΕΤΑΣ Σ. ΠΕΖΟΠΟΥΛΟΥ

(Συνέχεια από τό προηγούμενο)

— Είναι βίβλιο, εξακολούθησε, πώς έδω έρχονται και άνθρωποι τού Σερ Ντάνιελ, κι' αν πιαστούμε άνάμεσα σε δύο έχθρούς, τότε ύλάσστε για κλάμματα. Πάρ' τή σκάλα. Πρέπει να τή βάλουμε εκεί που τή βρήκαμε. Ξαναπήγαν τή σκάλα σ'ό σκύλο, και προσπάθησαν να φύγουν με τόν ίδιο τρόπο που είχαν έρθει.

Ό Κάππερ, άνεδοκίμοσ στέν τοί-
χο, τράβηξε πρώτα τό Ντίκ, κι' ύστε-
ρα τόν Γκρίνοχεδ έξω από τόν κήπο.

Προσεχτικά βρέθησαν από τήν άλλη μεριά. Δέν τολμήσαν να βγά-
λουνε λέξη ύπου φτάσανε στην πρώ-
τη τους θέση, κοντά στους θάμνους.

— Τώρα, Τζών Κάππερ, είπε ό Ντίκ, γύρισε πίσω στο Σόρεμπυ όσο πιο γρήγορα μπορείς. Μά'τιψί μου δους συντρόφους βρεις. Θά συναν-
τηθούμε έδω. "Αν οι άντρες είναι σκορπισμένοι, και ξημερώση πριν
προφτάσης να τούς μαζέψης, τότε
να συγκεντρωθήτε λίγο πιο μακρύ-
τερα από δω, στην είσοδο τού Σό-
ρεμπυ, ό Γκρίνοχεδ κι' έγω θα με-
λούμε να φυλάμε έδω πέρα. Γρήγο-
ρα Τζών Κάππερ, και οι άγιοι βοή
θειά σου. Και τώρα, Γκρίνοχεδ, εξα-
κολούθησε ό Ντίκ μόλις έφυγε ό Κρέ-
περ έμεις οι δύο θα τριγυρνάμε γύρω
από τόν κήπο, σε άρκετή απόσταση.
Και θα φανή άν έχης καλά μάτια.

Αρχίσανε να περιπολούν όλόγυρα
και είχανε κι' όλας περάσει τις δύο
πλευρές τού κήπου χωρίς τή δούνη
τίποτε. Στην τρίτη πλευρά, ό τοίχος
τού κήπου ήσανε χτισμένος άρη-ξ-
κη στην παραλλα, και γιά να κά-
νουνε τό γύρο, ό Γκρίνοχεδ και ό
Ντίκ κατέβηκαν ακόμα πιο κάτω και
περπατούσανε στην άμμο.

"Αν και τή νερά από τήν παλίρ-
ροια είχαν τραβηχτή, τό κωμα ήσανε
τόσο ψηλό, που σε κάθε έξεπασμά
του ένας πελώριος άφρός σκέπαζε
όλη τήν έκταση. "Ό Ντίκ και ό
Γκρίνοχεδ περπατούσανε βουτηγμέ-
νοι πότε ως τόν άστράγαλο και πότε

ώ; τή γόνατα, μέσ' τή παγωμένα
άμμορά νερά τής θάλασσας.

Έκρινικά, στην άσπριλα τού τοί-
χου, φήγανε μία σιλουέτα ανθρώ-
πινη, — σε σκιά ενός Κινέζου — να
κάνη σήματα με τά δυο χέρια. "Αμα
έσκυψε πάλι στη γη, ένας άλλος
σηκώθηκε λίγο πιο κεί, και ξανά-
κανε τά ίδια σήματα. Με τόν ίδιο
τρόπο σαν ένα βουδδ σύνθημα, αυτές
εί χειρονομίες επαναληφθήκανε όλό-
γυρα στο πολιορκημένο σπίτι.

— Φυλάνε καλά, φ. θύρισε ό Ντίκ.

— Πάμε πίσω. Μάστερ Ντίκ, είπε
ό Γκρίνοχεδ. "Έδω είναι πολύ άνοι-
χτό τό μέρος, και όπως σηκώνεται
τό άσπρο κωμα από πίσω μας, θα
μας δούνε πώς είμαστε δω πέρα.

— Αλήθεια λές, απάντησε ό Ντίκ.
"Ας πάμε πίσω, λοιπόν, γρήγορα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Π

ΜΙΑ ΣΥΜΠΛΟΚΗ ΣΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ

Καταβεγμένοι και παγωμένοι οι
δύο σύντροφοι ξαναγύρισαν κοντά
στους θάμνους.

— Ό Θεός να δώση, νάρθη γρή-
γορα ό Κάππερ, είπε ό Ντίκ. "Έτα-
ξα ένα καντήλι στην Παναγιά τού
Σόρεμπυ, να τόν βοηθήση νάρθη σε
μιά ώρα μέσα.

— Βιάζεσαι Μάστερ Ντίκ; ρώ-
τησε ό Γκρίνοχεδ.

— Έ, καλέ μου σύντροφε, βιάζο-
μαι βίβλια, γιατί μέσα σ' αυτό τό
σπίτι βρισκεται εκείνη π' αγαπώ,
και πτωί είναι αυτοί που τριγυρνά-
νε γύρω της; έχθροί της σιγουρα.

— Καλά, ξανάπε ό Γκρίνοχεδ.
"Αν ό Τζών Κάππερ έρθη γρήγορα
θα λογαριαστούμε για καλά, μα'ύ
τους. Αύτοι δέν είναι οίτε σαράντα
— Έτσι φαίνεται από τήν απόσταση
που έχουν μεταξύ τους — κι' όπως
βρισκονται έτσι μοναχιασμένοι, αν
έμεις μαζευτούμε καμμιά είκοσαριά
θα τούς σκορπίσουμε σε σπουργίτια.

"Όμως Μάστερ Σέλτον, έτσι-κι' έτσι
τό κορίτσι βρισκεται που βρισκεται
στα χέρια τού Σερ Ντάνιελ. Τι σε

πειράζει δηλαδή αν πείση και σ' άλ-
λουνού χέρια; Ποιός ναίναί άραγε
αυτός δ' άλλος;

— "Υποψιάζομαι τό λέρδο Σόρεμ-
πυ, απάντησε ό Ντίκ. "Από πότε
ήρθανε αυτοί οι φρουροί έδω;

— Αρχίσανε νάρχωνται τήν ώρα
που πηδούτατε τόν τοίχο, είπε ό
Γκρίνοχεδ. Μόλις είχα ξεπλώσει
μπρόσ'ιτα εκεί, όπως μου είχες πη,
είχα τόν πρώτο φρουρό να ξεμυτάη
από τή γωνιά τού τοίχου.

Κανένα φως δέν ήσανε άναμμένο
στο μικρό σπίτι, κι' έτσι μέσα στο
σκοτάδι ήσανε άδύνατο να ξεχωρίση
κανείς πώς και πότε θα γινότανε
μιά έφοδος, αν οι φρουροί είχανε
σκοπή να έπιτεθούνε. "Ό Ντίκ πάν-
τως προτιμούσε να φρουρούσανε τήν
"Ιωάννα άνθρωποι τού Σερ Ντάνιελ,
παρα νάπερτε στα ύχια τού Λέρδου
Σόρεμπυ, και είχε τήν άπίσπση, αν
γινότανε έφοδος να βοηθήση τούς
πολιορκημένους.

Η ώρα περνούσε, και τίποτε δέν
γινότανε ακόμα. Κάθε τέταρτο της
ώρας τό ίδιο σύνθημα κυκλοφορούσε
από φρουρό σε φρουρό, σε νάθελε
ό άρχηγός τους να είναι σίγουρος
για τήν άγρυπνη φρουρήση τού κή-
που. "Εκτός από αυτό τίποτ' άλλο
δέν τάραιε τήν ησυχία τού μικρού
σπιτιού.

Οι άνθρωποι που περίμενε ό Ντίκ,
άρχισαν τώρα να φτάνουν. Πριν
ξημερώση καμμιά είκοσαριά από πό-
τούς, συρθήκανε κοντά του μέσ' τούς
θάμνους.

Ό Ντίκ τούς χώρισε σε δύο ομά-
δες. "Ό ίδιος πήρε τήν πιο μινρή,
και τήν άλλη τήν έδωσε στον Γκρί-
νοχεδ.

— Τώρα, τού είπε, πάρε τούς άν-
θρώπους σου, και πήγαινε στη γω-
νιά τού τοίχου από τή μεριά της
θάλασσας. Τοποθέτησέ τους καλά,
και περίμενε ως που να μ' ακούσης
να έπιτεθώ από τό άλλο μέρος. Θέλω
να σιγουραριστώ, για κείνους που
βρισκονται στην παραλιακή πλευρά,
γιατι σίγουρα θα είναι εκεί και ό
άρχηγός τους. "Υστερα βλέπουμε.

Και τώρα, προσοχή, παιδιά, να μη
ρίξη κανένας σας βέλος. Θά χτυπή-
σετε ίσως φίλους, ποιός ξέρει; "Ε-
τοιμάστε όμως τά τόξα σας και πε-
ριμένετε. "Αν πάει όλα καλά, όπό-
σοι να δώσω στον καθένα σας
από ένα χρυσό νόμισμα, άμα τα-
κτοποιήσω τις όποθήσεις μου.

"Εκτός από ένα περίεργο συγχρό-
τημα από άποτυχημένους ανθρώ-
πους, δολοφόνους και καταστραμέ-
νους χωριάτες, που ό Ντόκγουορθ
είχε μαζέψει για να τόν βοηθήσουνε

ΚΑΠΟΙΟΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙ

(Συνέχεια από τό προηγούμενο)

— Πάρε λοιπόν αυτό τό πετράδι.
κάμε όπως σου είπα, κι' ή επιθυμία
σου θα γίνη. "Εμένα δέν θα με ξα-
ναζήσ.

Μ' αυτά τά λόγια, ό φτερωτός
άνθρωπάκος εξαφανίσθηκε. Κι' ό
Λεξός ξαναβρήκε στην ταράτσα
μονάχος, με τό πετράδι που τού χέ-
ρισαν στο χέρι, και που δέν παρα-
πίστευε στην υπερφυσική δύναμή
του. "Ωστόσο, από περιέργεια, τό
έτριψε έλαφρά, κι' άμέσως εκείνο
έγινε λαμπρότερο κι' από τό άστρο
τών Μήλων. "Ό Λεξός ένηουσιάστηκε.

— Θάλω, αυτή τή στιγμή, φώ-
ναζε, να παρουσιασθή μπροστά μου,
μιά ώραία και καλή κοπέλλα, που
να μ' αγαπά και να δέχεται να γίνη
συντρόφισσα της ζωής μου!

Μιλώντας έτσι, άγγίξε με τό πε-
τράδι τό κάγγελο της ταράτσας τού
πύργου του. Και μολονότι τό περι-
μενε κάπως, άφρο
ήταν προειδοποιη-

"Τέσσερα χαριτωμένα γατάκια άκολουθούσαν τήν άσπρη γάτα..."

μένος, ή εκπληξή του στάθηκε με-
γάλη όταν είδε, στη θέση τού μαρ-
μαρένιου κάγγελου, μιά νέα, γελα-
στή κοπέλλα, που τή ρούχα της και
τά μάτια της έλαμπαν σε τό δικ-
μάντι τού άστρου.

"Ό Εδύχιος σηκώθηκε. "Η κο-
πέλλα σηκώθηκε κι' εκείνη και τόν
πλησίασε με άπλωμένα χέρια.

— "Η πιο μεγάλη χαρά που μπο-
ρούσες να μου κάνης, τού είπε, ήσαν
αυτή. Σ' αγαπούσα και με κάλεσες
κοντά σου. Να με! Τι θέλεις από
μένα;

— Θέλω να γίνης γυναίκα μου.
— Θα γίνω!

Πραγματικώς, τήν άλλη μέρα
γιόρτασαν στον πύργο τούς γάμους
τού πλειόσιου άφέντη με τήν άγιο-
στη που τά μάτια της έλαμπαν σαν
άστρα. Κι' ύστερ' από λίγα χρόνια,
ό Εδύχιος Λεξός ζούσε περισταχι-
σμένος από γυναίκα και τέσσερα
παιδιά.

"Αλλά ούτε τώρα δέν έβρισκε τόν
εαυτό του εδτυχιόμένο. "Η γυναίκα
τού τού φαινόταν όλοένα λιγώτερο
έμορφη, και τά παιδιά του άν και

φρόνιμα, όπύκουα και χαριτωμένα,
τά έβλεπε άσχημα, δύστροπα, άτυ-
πόφρα. Κάθε μέρα θύμωνε πότε μ'
έν' από τά παιδιά και πότε με τή
μητέρα τους, για πράματα τιποτένια,
άσήμαντα.

Στό τέλος κατόνησε να μετανοιώ-
ση που έκαμε είκογένεια και να θυ-
μάται με πόθο τόν καιρό που ζούσε
μονάχος σαν έγωϊστής. "Τέτοι ήμουν
εδτυχιόμένος, συλλογιζόταν, και δέν
τό ήξερα". Και μιά νύχτα, έκανε
κάτι φεβρό: "Έκει που ή γυναίκα
του κοιμόταν ήσυχη στο πλευρό του,
ό Εδύχιος πήρε τό μαγικό πετράδι
που τό είχε κάτω από τό μαξιλάρι
του, τό έτριψε με τά δάχτυλά του,
κι' όταν έγινε λαμπρό σαν άστρο,
τό ακούμπησε στον ώμο της γυναι-
κας λέγοντας:

— Θέλω να μεταμορφωθώ σε
άσπρη γάτα!

Το θαύμα έγινε στη στιγμή. "Η
γυναίκα ζύπνησε μεταμορφωμένη σε

κατασπρη γάτα, που τόν κοιτάζε
έκτεντικά και νιαούριζε θλ βερά.

"Αυτή πάει! συλλογιστηκε ό Εδ-
ύχιος. Τώρα πρέπει να ξεφορτωθώ
και τά παιδιά, γιατί πώς θα μπο-
ρούσα να τ' αναθρέψω χωρίς τή μη-
τέρα τους;»

Κι' ό έγωϊστής άκούμπησε τό πε-
τράδι πάνω σε καθένα απ' τά παι-
διά του, και σε λίγο είδε τέσσερα
χαριτωμένα γατάκια που άκολουθεύ-
σαν τήν άσπρη γάτα. Τό πρώτο ήταν
ξανθοάτρινο, τό δεύτερο μαύρο, τό
τρίτο σταχτερό και τό τέταρτο παρ-
δαλό. Και, μα'ι με τή μητέρα τους,
βγήκαν κλαιγοντας από τόν πύργο
και χήθηκαν στο πυκνό δάσος.

— "Όψ! έκαμε με άνακούφιση
ό Εδύχιος. Τώρα θα είμαι ήμνος.
"Η είκογενειακή ζωή δέν ήταν για
μένα. Προτιμώ τήν έλευθερία μου
και τήν εύτυχία μου.

"Αλλά σε λίγο πάλι τά ίδια. "Όποτε
ή έλευθερία του δέν τόν έκαμε εύτυ-
χιόμένο. Είχε βραθει τό κυνήγια,
τά ταξίδια, τά γεύματα, τις επισκέ-
ψεις, και δέν ήξερε τί να επιθυμήση,
όταν, μιά μέρα, βλέποντας ένα με-
γάλο καυλί που πετούσε πάνω απ'

ΑΓΡΟΤΙΚΑ

ΠΡΩΤΟ ΒΕΡΟΣ

Σαν τό ψήλον φορηωμένα
τ' άλογα, έπί-όχιώ γραμμή,
και με σκονι συνεδεμένα,
τόν κάμπο άφίνουν σή στιγμή.

Σεισόν τή κεφάλια άπάνω-κάτω
και τόν άνήροσ προβούν...
Τρία παιδιά, τό να έμπρός, τογχατό
τ' άλλα πλάι και πίσω, τή οδηγούν...

"Αγγομαχούν τά ζώα και πάνε...
Μά έχουν βίαση τό παιδιά,
που άλλους τρεξ δρόμους μελετάνε...
Κιόσο βορραίνει ή συννεφιά,
πιδ σκληρή νιώθουν τήν καρδιά,
και τά χονγιάζουν, τά βαρύνε...

Η ΓΕΡΑΚΟΠΟΥΔΑΣ

που θα ξαναρχεται ή σειρά της. Αυτό, έννοείται, έφ' όσον ή Συλλογή θα έχη άρκετές δημοσιεύσιμες 'Ασκήσεις' άλλως μετά την πρώτη ή την δεύτερη φορά, θα μπαίη κατά μέρος. Ανεαντίως, από άλλες Συλλογές, που θα έχουν πολύ άφρατες 'Ασκήσεις, θα δημοσιεύονται συγ'όντεροι και κάθε φορά περισσότεροι. Ωστόσο, στην άπονομή των Βραβείων δεν θα ληφθ' όψι ό άριθμός των δημοσιευμένων 'Ασκήσεων από κάθε Συλλογή, αλλά ό άριθμός κι' ή ποιότης των 'Ασκήσεων που περιέχει, είτε δημοσιεύθηκαν είτε έμειναν στο τετράδιο.

Προθεσμία άποστολής δεν όρίζεται από τώρα. Θα στείλετε τό γεγραμμένους τίς Συλλογές σας και κατοπι θα μάθουν οι καθυστερημένοι ως πόση τά είναι δεκτοί. Περιμένω.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

'Αθήναι, οδός Γ' Σεπτεμβρίου 28 την 29 Ιουνίου 1946

ΚΑΘΩ' είχα δηλώσει, σε ό σημερινό φυλλάδιο προκηρύσσεται ό νέος Διαγωνισμός προς σύνθεσιν 'Ασκήσεων. Όσοι έχετε έτοιμες τίς Συλλογές σας, μπορείτε να μου τίς στείλετε άμέσως, για υ' άρχίσω κι' έγω άμέσως να δημοσιεύω 'Ασκήσεις άπ' αυτές. Στο μεταξύ θα δημοσιεύω από τίς Συλλογές το προηγούμενο Διαγωνισμού, που έχουν άνομα άρκετές καλές κι' άδμοσιευτές άκόμα 'Ασκήσεις.

Στό φυλλάδιο τούτο βράω, καθώς βλέπετε, την ήμερομηνία του σημερινού Συββάτου κι' έτσι γίνονται κάπως ένήμερη. 'Αλλά μόνο χρονικώς. Για μία πληρη ένημέρωση, θα χρειάζομαι να εκδώσω πολλά εβδομαδιαία φυλλάδια, διπλά, δεκαεξασέλιδα, μ' ένα μόνο άριθμό. Κι' αυτό έλπίζω. 'Αλλά δεν ξέρω κατά πόσο θα μπορέσω να τό πραγματοποιήσω. Πάντως, θα καταβάλω κάθε προσπάθεια.

'Αμαρυλλίς, έλαβα και τίς δυό επιταγές (18 και 43 χιλιάδες) καθώς και τό δυό γράμματα με τους λογαριασμούς και τίς παραγγελίες σου. Πιστεύω να μήν έγινε κανένα λάθος και να είσαι εδωρο-στημένη καθ' όλα. 'Ας είναι, για κομμάτι ευχόν παραλάβη. Θα μου ξαναγράψης και θα συμμορφωθώ. Παύ ό' εδωροιστώ για τίς φιλικές φροντίδες. 'Ο κ. Σπ και τό σπικικό σε χαιρετούν.

Στό γράμμα σου, Δόν Κιχώτη, δεν βρήκα τίς 500 δρ. για λυσόχημο. Τά φυλλάδια ως τό 16ο σου τό έστειλα στη διεύθυνση που μου έδωσε ή Θεία σου' από του 17ου σου τό στέλνω στη νέα διεύθυνση. Πού «σκυλώνουν» λοιπόν δεν ξέρω, ούτε εϋθύνομαι για τό «σκάλωμα». . . 'Ο πατέρας σου, παιδί μου, ήσαν ένας σπουδαίος άνθρωπος που ό πρώτος θάνατός του στάθηκε μία άπάθεια για όλους μας' αλλά βεβαίως, για όένα στάθηκε μεγαλύτερη, από όένα έλπιω περισσότερο. 'Υπομονή, παιδί μου, έτσι ήσαν γονιφό.

Μικρό μου φίλε Κ. Βε., οι 'Ασκήσεις που μου έστειλες με τό γράμμα σου από 18 'Απριλίου δεν μου χρησιμεύουν. 'Η προκήρυξη του σχετικού Διαγωνισμού στο σημερινό φυλλάδιο θα σου μάθη πως πρέπει να τίς ζωγραφίσης και να μου τίς ξαναστείλης - περισσότερες, ποικιλώτερες, καλύτερα

γοημένες σε μεγάλο τετράδιο κτλ. — άπε να τίς χρησιμοποιήσω. 'Η 'Ασκήσις που την όνομάτες «Κρυπτογραφικό», είναι άπλούστατα «Σύνθεσις λέξεων».

Γελαστό Δογοτέχνη, ή «διοφορά» αυτή όποτε πίνω άνάμεσα σε μένα και στα πολυσελίδα, τό πολύχρωμα περιοδικά της πολυέλειος και της μεγάλης κυκλοφορίας. Γιατί αυτά κατά βάθος είναι λαϊκά, ενώ έγω άτεχνόνομα σε πνευματικώς άνώτερο κόσμο κι' αποβλέπω στην πνευματική έξύψωση των παιδιών, της νεολαίας, με άναγνώσματα καλαισθητά και έλκετά. Γι' αυτό, οι έλληνικές οικογένειες που άνέρεσαν μ' έπιμέλεια τό παιδί τους έμένα πάντα προτιμούσαν από τό καλόχρωμα και πολυσελίδια, κι' έτσι έγιναν μέσα στα καλά ελληνικά στίβα μία παράδοση, που την ακολουθούν ως σήμερα πιστά. Πώς μάγικώς και σή περισσότερο από άλλα περιοδικά. Αν και μερτές τίς σελίδες τους και τίς βρίσκεις μεγαλύτερες, μερτές και τίς τιμές τους και τίς βρίσκεις μικρότερες;

Οι έδωροτες, 'Αφοβα Μάτι, είναι κάτι άγριο, φρέσκο, υγιεινό, και δεν άπορώ καθόλου που «εξελλαινεσαι» γι' αυτές. . . 'Ισα-Ίσα έδιάβασα τό γράμμα σου σε ώρα που συλλογίζομαι να προκηρύξω μερικώς 'Εξαεχόμενους Διαγωνισμούς - Δευκών Λέξεων, Τυπογραφικών Λογίων κτλ. — έτσι για δοκιμή. Γιατί νομίζω ότι τό Διαπλάστωμα είναι πιο άρκετά, άφο και στον Διαγωνισμό Πνευματικών 'Ασκήσεων, που είναι ό δυσκολώτερος, έλαβαν μέρας τριάντα.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Άκαταμα έγκρίσεις: δια συνδρομητής ή άλλου των, δεχ. 500. Δι' άνομοιές άνομιάντας με τό ψευδώνυμο δικαίωματα συνδρομητού δεχ. 1000.

Νέα Ψευδώνυμα: 'Αροδασνόσσα, κ. (ΠΣ), Δαιδαλος, ά. (ΓΣ). Καλλιφωνο Γαίδουρακι, κ. (ΤΦ). Φιλιάθος, ά. (ΓΣ). Πρόσοκοπος της Λέσβου, ά. (ΕΜ).

'Ανανώσιτες Ψευδώνυμα: 'Πλέκτρα Χάλη, κ.

'Η Διάπλασις άπάζεται τους φίλους της: 'Αίαντα Δεβάντην (έλαβα, εϋχοριστώ) και τό κομμάτι σου άφοια σαν τό πρώτο) Φιντανάκι (έλαμες πολύ καλά νοί, κι' έχω τό έλπίζω ό' αυτά που λες, αλλά να ιδοίμε κατά πόσο θα γίνουν) Περόσπον της Δέσβου, Φιλιάθλον, 'Ηλέκτραν Χάλη, Τριπολιτσότακι κτλ. κτλ. (έλλειψη χώρου θα σάς άπαντήσω σιό έρχόμενα).

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ του 301ου Διαγωνισμού λέξεων. Αι λέξεις του φυλλάδιου τούτου δεκταί έφ' όσον δεν θα έχουν δημοσιευθ'.

122. Μεταγραμματισμός

'Αρχικό βίλε της άλλο, 'Αλλά μήν πειρώτες τόνο, Κι' από νήσο, που ήσαν πρώτα, — Ποιά δεν έξω, τρέξι ούτα — Ποταμό, μ' αυτό και μόνο, Θα ιδής άξίωνα μεγάλο. Γελαστός Δογοτέχνης

123. 'Αναγραμματισμός

Οσο τέτοιο δεν λατρεύεις — Είδωλο, τό σιχαμένο — Μά λιγάκι του περθεύεις Τά στοιχεία, και θα γίνη Κάτι που βουνο άρισμένο 'Αν' τό σπλάχνα του έρχόμενι. *Αδμυτος

124. Δίγυμα

Στους Γερμανούς, σιούς 'Ιταλούς, Τσιρτάει αυτό τό γράμμα. Γιατί, όπως τό προφέρουμε, 'Εκφοίσει κι' ένα γράμμα — Κι' ά; γράφεται άλλωώς — Πού έκείνος τό παθαίνουν, Κι' αν ζουν ή κι' αν πεθαίνουν. Βολιωτόπουλο

125. Κεκοιμημένον και άντεστραμμένον Κυβόλεξον

* * * * * Αι λέξεις οι όποιαί θάποτε * * * * * λέσουν τό ένακι Κυβόλεξον * * * * * (άναγινωσκόμενα καθέως * * * * * και όριζονίως) εϋρίσκονται * * * * * άντεστραμμένα, άνα μία εις έκάστην των κάτωθι φράσεων: 1.—Γέει μέγας ποταμός δν 'Ινδόν καλούσι. 2.—Φόρε, μικρόν τό φός σου πρό του 'Ηλίου! 3.—'Υγόρασα βενετσιάνικον παλαίον καθρέπτην. 4.—'Αμοροδόν τη 'Αμοροδοτον. 5.—Σάσας (τό όνομα αυτό άρκει). Εύλον 'Απελλκπητον

126. Κρυπτογραφικόν

123151678 = Μέγα προκήρυγμα 2151 = Θόος Αίγυπτου. 31512 = Γυναικεία όνομα εις την [κοινήν. 45311 = 'Ιχθύς. 542 = Είμα. 638 = Τυόπος. 73151 = Γεωγραφικός όρος. 821 = Θεά. Σία Νικ

127. Μικτόν

οι - σπός - α - θρός 'Αριθμοός

128. Γεϊφος

αγ αγ άν μοι δ' άν αγ αγ

'Αττικώς Ούρονός

Σημ. Αι Λύσεις των 'Ασκήσεων του 1915 δημοσιεύθησαν όλην 'Από του προσηχούς θα δημοσιεύονται αι Λύσεις των 'Ασκήσεων του 1916.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Δεν δημοσιεύονται 'Αγγελία όπερβαίνουσα τους δεκαπέντε στίχους μόνον (μία του καθενός εις κάθε φυλλάδιον. — Έως όδα τό πολύ λέξεις με άλλα στίχοι, εις δεχ. 500 Πέραν των δεκα λέξεων, 30 δεχ. ή λέξεις με άλλα 50 δεχ. με παρτα και 80 δεχ. με κεφαλαία. 'Ο χωριστός στίχος δεχ. 200.

[Β - ΒΙ]

Χ Ο Ρ Ι Σ Α Λ Ο Σ

Θε' δοκιμαζέτις χωρίς μεγάλας δυσκολίας την εύχαριστήσι: να λύτε άμέσως αίνήματα και σταυρολέξη χάρης εις τό 'Εγκριτίδιον Σταυρολέξων.

Περιέχει έπιτός από οδηγίας για σταυρολέξη και πίνακα θεών, ήρωών, συγγραφέων, βιολίων, φυτών, στρατηγών, ποιητών, νυμφών, ζώων, ιατρών, πτηνών, φιλοσόφων, προφητών, ζωγράφων κτλ. δεχ. 1000. Διάπλαστικόν Παίδων ή Βελτιοπολιτικά 'Ελασθηροδύακι, Σαλιθέρος, Σιδέρη ή γράφητε Κ. Κοικαλήν, Κλαρομένους 2 'Αθήνας.